

[Hendriksen.]

fordi Hæren paa Forhaand er bestemt til at tabe. Det ved alle, der vil eller kan erkende Sandheden, og det ved Hæren selv!“

Ja, ærede Medlemmer, det er de Udtalelser, som tidligere Forsvarsminister L. Rasmussen fremsatte ved sin Fratræden som ansvarlig Forsvarsminister her i Landet, og spurgt om, hvorledes han og hans Regering kunde give Tilslutning til en saa haabløs Forsvarsordning, svarede han:

„Vi kunde jo ikke oa, der har Ansvaret for Gennemførelsen af det usle Forsvarsberedskab, om hvilket de militære sagkyndige nok vil sige, at *min* Dom er for mild!“

Dette er Dommen over Forsvarsordningen af 23. Marts 1932, afsagt af den Minister, som har sat sit Navn under Loven, og som naturligvis har det fulde Ansvar for Loven, selv om han i sine Udtalelser til Pressen vil lægge Ansvaret andetsteds hen. Jeg vil i denne Forbindelse sige til den nuværende højtærede Forsvarsminister, der udtalte, at den socialdemokratiske Regering intet Medansvar havde for den nuværende Lov, at dette er urigtigt. Man kan ikke som Forsvarsminister skrive under paa en Lov og saa ikke have Ansvar for Loven. Men nægtes kan det ikke, at Ansvaret for denne Ordning ogsaa i høj Grad hviler paa det Parti, der fremsatte Forslaget.

Om den Dom, som fhv. Forsvarsminister L. Rasmussen her har afsagt om Ordningen, er rigtig, derom skal jeg ikke udtale mig. Divergerende Opfattelser gør sig naturligvis ogsaa gældende paa dette Omraade, men under alle Omstændigheder vil man formentlig kunne forstaa, at det Parti, som jeg tilhører, og som altid har krævet et effektivt Forsvarsberedskab i Overensstemmelse med vort Lands Størrelse og økonomiske Forhold, ikke kan paatage sig Medansvaret for en Ordning som den, der her er foreslaaet, lige saa lidt som vi har ønsket at paatage os Medansvaret for den Ordning, der blev gennemført i Rigsdagen i Marts Maaned i Aar. Vi vil stemme imod det her foreliggende Lovforslag. Vi beklager dybt, at Rigsdagens Partier ikke har kunnet finde hverandre i Samarbejdet om en Forsvarsordning af en saadan Karakter, at den virkelig opfylder de Krav, der kan stilles til vort Land, og som gaar ud paa, at vi sættes i Stand til i paakommende Tilfælde at opfylde vore Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser.

Navnlig vilde jeg oprigtigt haabe, at Rigsdagen kunde samles om at finde Former for en effektiv Opbygning af Flaaden, for det tiltrænges i høj Grad.

Til sidst vil jeg gerne gøre opmærksom paa et Replikskifte, der for nogle Dage siden under Finanslovdebatten fandt Sted i Folketinget, hvor min Partifælle, Folketingsmand Pürschel rettede en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister, gaende ud paa, om den højtærede Minister ikke kunde tænke sig at overveje det Spørgsmaal, om man ikke her i Landet burde effektuere et passivt Forsvar mod Gasangreb. Folketingsmand Pürschel pegede paa, at det internationale Røde Kors havde paavist, hvor meget der kunde gøres paa dette Omraade med forholdsvis smaa Midler for at muliggøre det for Befolkningen at klare sig nogenlunde under et saadant Angreb. Den højtærede Forsvarsminister svarede herpaa, at han var villig til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, men at han endnu ikke havde haft Lejlighed til at se paa de Sager vedrørende dette Spørgsmaal, der henligger i Krigsministeriet, hvilket er forstaaeligt nok i Betragtning af den korte Tid, den højtærede Forsvarsminister har beklædt sin høje Stilling. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister nu har haft Lejlighed til at undersøge Spørgsmaalet, men jeg vil i hvert Fald henlede hans Opmærksomhed paa det og haaber, at vi enten ved denne Lejlighed eller eventuelt senere faar at vide, hvad den højtærede Minister paa-tænker at foretage sig paa det her omtalte Omraade.

Til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), paa hvis Betragtninger jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind, vil jeg sige, at jeg er enig med ham i een Udtalelse, han fremsatte. Jeg er nemlig enig med ham i, at Sandhed og Fornuft marcherer, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem og jeg ikke er helt enige om, hvad der er Sandhed og Fornuft, heller ikke i denne Sag.

Veistrup: Den højtærede Minister gjorde, da han havde Ordet, opmærksom paa, at de foreslaaede Ændringer er af rent formel Karakter og derfor betyder overordentlig lidt, og deri er jeg ganske enig med ham. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Forslaget, da det ikke er Enkeltheder, det drejer sig om, men Principper. Lige siden vi fik den umulige Forsvarsordning, om jeg maa bruge det Udtryk, af 1922, har vi den ene Gang efter den anden diskuteret en ny Militærordning,